

Granica zachodnia
Niepodległej

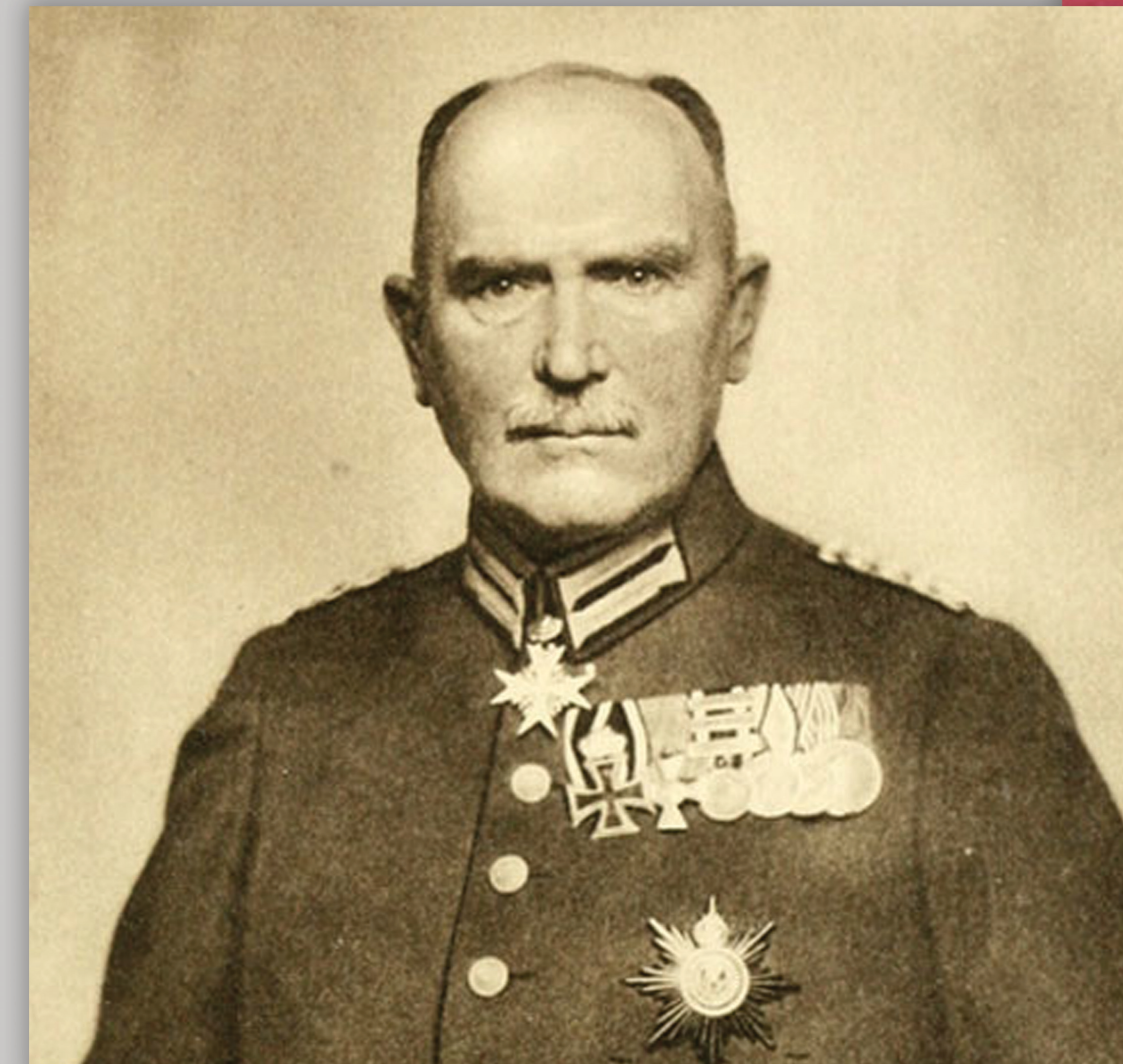
Akt 5 listopada

gen. Karl Kuk

Źródło: www.wladcy.myslenice.net.pl

gen. Hans Heinrich von Beseler

Źródło: www.nowahistoria.interia.pl

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

C. i K. JENERALNEGO GUBERNATORSTWA WOJSKOWEGO
dla austriacko-węgierskiego obszaru okupowanego w Polsce.

Część XV.

Wydana w Lublinie i rozesłana
5. Listopada 1916 r.

Do mieszkańców lubelskiego Jeneralnego Gubernatorstwa!

Przejęci niezłomną ufnością w ostateczne zwycięstwo ich broni, i życzeniem powodowani, by ziemie polskie, przez waleczne ich wojska ciężkimi ofiarami rosyjskiemu panowaniu wydarte, do szczęśliwej wywieść przyszłości, Jego Cesarska i Królewska Mość Cesarz Austrii i Apostolski Król Węgier oraz Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki ułożyli się, by z ziem tych utworzyć państwo samodzielne z dziedziczną monarchią i konstytucyjnym ustrojem. Dokładniejsze oznaczenie granic Królestwa Polskiego zastrzega się. Nowe królestwo znajdzie w łączności z obu sprzymierzonymi mocarstwami rękojmię, potrzebne do swobodnego sił swych rozwoju. We własnej armii nadal żyć będą pełne sławy tradycje wojsk polskich dawniejszych czasów i pamięć walecznych polskich towarzyszy broni we wielkiej obecnej wojnie. Jej organizacja, wykształcenie i kierownictwo uregulowane będą we wspólnym porozumieniu.

Sprzymierzeni monarchowie, biorąc należyty wzgląd na ogólne warunki polityczne Europy jakoteż na dobro i bezpieczeństwo własnych krajów i ludów, żywią nieplonną nadzieję, że obecnie spełnią się życzenia państwowego i narodowego rozwoju Królestwa Polskiego.

Wielkie zaś, od zachodu z Królestwem Polskiem sąsiadujące mocarstwa z radością ujrzą u swych granic wschodnich wskrzeszenie i rozkwit wolnego, szczęśliwego i własnym narodowym życiem cieszącego się państwa.

Z najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości Cesarza Austrii i Apostolskiego Króla Węgier.

Jeneralny Gubernator:
Kuk, m. p.

Źródło: www.sbc.org.pl

5 listopada 1916 roku nastąpiło ogłoszenie aktu proklamacyjnego, równocześnie w Warszawie i Lublinie. Na Zamku Królewskim w Warszawie ogłosił go bardzo uroczyście Hans Heinrich von Beseler, który pozostał na stanowisku generał-gubernatora, natomiast mniej uroczyście w Lublinie generał Karl Kuk.

Już 9 listopada obaj generałowie wydali odezwę dotyczącą pozyskania rekruta do armii polskiej. Werbunek dał bardzo mizerne rezultaty, ponieważ do końca listopada zgłosiło się zaledwie kilkuset ochotników.

Rezultat faktyczny aktów listopadowych okazał się być zupełnie odmienny od zamierzonego.

Sprawa polska weszła na światowe, polityczne salony i uświadomiła jej politykom, że kwestię niepodległości Polski należy rozwiązać. Również w oparciu o akt 5 listopada utworzono, radę regencyjną, naczelne władze, armię, sądownictwo, szkolnictwo i władze komunalne.

Dlatego Józef Piłsudski mógł przejąć władzę od Rady Regencyjnej.

Do mieszkańców Warszawskiego jeneralnego gubernatorstwa!

Przejęci niezłomną ufnością w ostateczne zwycięstwo ich broni i życzeniem powodowani, by ziemie polskie przez waleczne ich wojska ciężkimi ofiarami rosyjskiemu panowaniu wydarte do szczęśliwej przywieść przyszłości, Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki oraz Jego Cesarska i Królewska Mość Cesarz Austrii i Apostolski Król Węgier postanowili z ziem tych utworzyć państwo samodzielne z dziedziczną monarchią i konstytucyjnym ustrojem. Dokładniejsze oznaczenie granic Królestwa Polskiego zastrzega się. Nowe królestwo znajdzie w łączności z obu sprzymierzonymi mocarstwami rękojmię potrzebną do swobodnego sił swych rozwoju. We własnej armii nadal żyć będą pełne sławy tradycje wojsk polskich dawniejszych czasów i pamięć walecznych polskich towarzyszy broni we wielkiej obecnej wojnie. Jej organizacja, wykształcenie i kierownictwo uregulowane będą we wspólnym porozumieniu.

Sprzymierzeni Monarchowie, biorąc należyty wzgląd na ogólne warunki polityczne Europy jakoteż na dobro i bezpieczeństwo własnych krajów i ludów, żywią niezłomną nadzieję, że obecnie spełnią się życzenia państwowego i narodowego rozwoju Królestwa Polskiego.

Wielkie zaś, od zachodu z Królestwem Polskiem sąsiadujące mocarstwa z radością ujrzą u swych granic wschodnich wskrzeszenie i rozkwit wolnego, szczęśliwego i własnym narodowym życiem cieszącego się państwa.

Z najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej Mości Cesarza
Niemieckiego.

Jeneral-Gubernator
v. Beseler.

Źródło: www.bibliotekateatrnn.pl